

какъ выѣзъ космѣтъ мѣжъ, и спѣсанъ съ рѣмъчанъ
 поѣсъ прѣзъ ѹтрѣба-та си. Тогдаъ рече царѣ:
 » Тѣй ѣ Иліа ѡезбитаннъ. » Послѣ провѣдн
 старѣйшина петдесетъ начальника и петдесетъ
 мѣжъ съ него да фѣнѣтъ Иліа и да го дове-
 дѣтъ при него. Тѣ ѣтѣдохъ и го намѣрихъ
 на Кармѣска-та гора. Защо-то тамъ бѣше
 нѣвыкнѣлъ пѣсечъ. Ватѣ го видѣхъ да сѣдѣ
 върхѣ гора-та, каза мѣ петдесетоначѣльника: » Че-
 ловѣче Бжій! сѣдѣ тѣка! Царѣ ти повелѣба,
 да идѣшь при него. » Иліа свѣтый мѣ шѣтѣща:
 » Іко съмъ Божіи чѣловѣкъ, то да сѣдѣ ѡгнь
 ш небѣ-то и да те изгори заедно съ петдесѣ-тѣ
 ти мѣжъ. И тѣтакси паднѣ ѡгнь ш небѣ-то,
 и гѣ изгори на пѣпель. Царѣ пѣвѣторѣ да про-
 вѣдн дрѣги петдесетоначѣлиникъ пакъ съ тѣлкози
 мѣжъ, и тѣ сѣщо-то тѣи истѣганѣхъ: паднѣ ш
 небѣ-то ѡгнь и гѣ изгори. Царѣ приложѣ и трѣти
 пѣтъ да провѣдн петдесетоначѣлиникъ съ петдесѣ мѣжъ.
 Но тѣй катѣ разѣмѣ, що бѣ стѣнѣло на провѣденѣ-
 тѣ прѣдѣзъ него, додѣсѣхъ стрѣхъ и смирѣніѣ при
 стѣго Иліа, поклонѣ на колѣнѣ прѣдѣзъ него,
 и съ мѣсѣба мѣ каза: » Чѣловѣче Бжій! ѣто
 мѣсѣ-та дѣшѣ ѣ гѣтѣва прѣдѣзъ тѣе, кѣкѣто и дѣ-
 шѣ-тѣ на тѣвѣи твоѣи раѣи, що сѣ съ мѣне; по-